Remissvar över LI2024/01211 användning av drönare för att söka efter vildsvin vid jakt samt ökade möjligheter till skyddsjakt på vildsvin

Ert diarienummer: LI2024/01211

Detta yttrande består av två delar: en där vi framför övergripande synpunkter och en där vi framför ett par specifika synpunkter.

Övergripande synpunkter

Länsstyrelsen avstryker båda förslagen i remissen.

Länsstyrelsen anser att nuvarande lagstiftning är tillräcklig och ger goda möjligheter till jakt efter vildsvin för att begränsa skada på gröda.

Angående förslaget till nya bestämmelsen om användning av drönare för att söka efter vildsvin vid jakt, finns idag möjlighet att inventera skador i lantbruk med drönare vilket bedöms vara ett tillräckligt hjälpmedel. Under skyddsjakt på vildsvin kan jägare sedan 2019 använda sig av mörkerriktmedel i form av termiska sikten och digitala bildförstärkare, vilket är effektivt och tillräckligt i tre avseenden:

1. för skrämsel

2. för att förvalta vildsvinsstammen i skadedrabbade områden som har en för tät population

3. för att söka efter vildsvin; det är ofta enkelt att hitta djur, även på långt håll, med hjälp av digitala mörkerriktmedel.

Att tillåta drönare för att söka efter vildsvin bedöms således inte nödvändigt. Detta påstående stöds även av Naturvårdsverkets senaste skrivelse om behovet av tekniska hjälpmedel vid skyddsjakt på vildsvin (Naturvårdsverket 2024, s.22).

En risk med att tillåta drönare i samband med jakt, även om det enbart gäller att *söka* efter djuren, är att utrustningen används på fel

sätt, exempelvis till att jaga djuren och driva dem mot skytten. Att tillåta drönare kan alltså öppna för oetiska jaktmetoder.

Att använda drönare kan även innebära störningsrisk för människor, tamdjur och annat vilt, framför allt under känsliga perioder då drönare föreslås tillåtas året runt, dygnet runt.

Det andra förslaget, som gäller tillåtelse till jakt efter vildsvin ”inom ett avstånd av 200 meter” från jordbruksgrödor, kan även detta skapa onödigt utrymme för oetiska jaktmetoder. Om förslaget avser *samtliga* vildsvin under hela året motsätter sig länsstyrelsen detta eftersom dagens tekniska hjälpmedel bör vara tillräckliga för att stävja en för tät vildsvinspopulation. Att ha möjlighet att skjuta kultingförande suggor oavsett om det är *på* odlad mark, eller inom 200 m *från* odlad mark, anser länsstyrelsen vara negativt eftersom skadorna sannolikt kommer förvärras i och med detta samtidigt som man riskerar att utsätta kultingar för onödigt lidande.

Vidare ställer förslaget inga krav på att det ska vara en pågående skada. Det finns inga krav om när i tiden den tidigare skadan ska ha utförts, eller att det ska vara på samma gröda. Detta, i kombination med ”200 m-regeln”, gör att gränsen mellan vanlig jakt och skyddsjakt (vilka har olika syften) suddas ut.

Det viktigaste i att få till en effektiv vildsvinsförvaltning är nära samarbeten mellan jägare och markägare liksom samarbeten över större jaktområden.

Specifika synpunkter

S. 3 avsnitt 1.1 Förslag till ändring i jaktförordningen
I nuvarande formulering är det otydligt om drönaren ska användas så att den ”i så liten utsträckning som möjligt stör” viltet som man söker efter (vildsvin) eller övrigt vilt.

S. 9 avsnitt 4. Drönare får användas vid jakt efter vildsvin
Samma formulering som ovan återkommer och bör förtydligas.

Referenser

Naturvårdsverket. (2024). *Tekniska hjälpmedel och fångstredskap för vildsvinsjakt.*

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Stefan Attefall med vilthandläggare Elias Bergman Trygg som föredragande. I den slutliga handläggningen har också länsråd Cecilia Magnusson, enhetschef Elisabeth Schöning och avdelningschef Lennart Nordvarg deltagit.